

Amor en de muze

Kan de ene bestaan zonder het andere? Is er amor zonder muze en/of is er muze zonder amor? Een reden om er enkele hommages aan te wijden want dat is wat de musici van het losse kamermuziekverband Hommages doen. Wie het geluk had in de kleine vroegere kapel, van wat nu de galerij Arte Falco is aan de Falconrui in Antwerpen, aanwezig te zijn op zaterdagavond 9 december mocht zich een stuk gelukkiger achten. Kort na een eerste kennismaking in november (zie onze recensie [Erbetoon aan Schumann](#)) stonden enkele leden van het groepje jonge begaafde musici die zich samen schaarden in het losse samenwerkingsverband Hommages terug op het podium.

Lezers die dit concert misten raad ik ten stelligste aan vrijdagavond 19 januari vrij te houden om naar hetzelfde programma en dezelfde uitvoerders te gaan luisteren om 20 uur in het Elzenveld, Antwerpen.

Het niveau dat deze mensen bieden is van die aard dat het een zo groot mogelijk publiek vereist. Het kleine kappelletje van Arte Falco en de iets ruimere kapel van het Elzenveld zou mogen omgeruild worden voor de grote podia zoals het Paleis voor Schone Kunsten of Studio 4 van Flagey. Daar horen deze mensen thuis.

De leden van de door de stichting Robus gesteunde groep Hommages die we te beluisteren kregen (en zullen krijgen) waren pianist *David Van Looveren*, celliste *Jozefien Peelman*, klarinettist *Wouter Aerts* en violist *Eliot Lawson*. Op het programma Van Beethoven, Schubert en Brahms, goed voor een avond romantiek.

Met Beethovens trio voor klarinet, cello en piano nr. 1 in Bes, een werk van de jonge Beethoven geschreven tijdens zijn eerste jaren in Wenen, werd de avond ingezet. Het was een algemenere uitvoering die niet geheel aan de verwachtingen beantwoordde, vooral door de cello die niet altijd even toonzuiver en soms te hard gespeeld werd. Piano en klarinet vervulden naar de vereisten van het werk hun taak met grote inleving.

Met 5 van de 6 Muzikale Momenten van Schubert bewees Van Looveren als solist een plaats te verdienen. Vooral het Andantino (nr. 2) en het Allegretto in Ab (nr. 5) werden met veel emotie en expressie vertolkt, Schubert waardig. De revelatie van de avond echter was onbediscuteerbaar de uitvoering van Brahms' sonate voor viool en piano nr. 1 in G.

Van Looveren is een hooggetalenteerd begeleider, het is een kunst op zich.

Samen met violist Eliot Lawson, die een sublieme viooltechniek beheerst, werd dit werk opgetild tot een verbazingwekkend hoog niveau. Klaar voor registratie op cd met een kans op belangrijke bekroningen. Internationaal topniveau kregen de 40 luisteraars op een schaalte aangeboden.

Brahms zo rijp, volwassen, verheven, ernstig en eerlijk, ingetogen en vol overgave horen uitvoeren is slechts zeer zelden te horen. Voor mij alvast was dit de eerste keer dat ik op dergelijke wijze eindelijk eens ten volle Brahms als genotmuziek mocht en kon beleven. Bijna een privilege. Lawson heeft dan wel een ruimer palmares dat bol staat van de prijzen maar toch blijft hij een stille te weinig bekende naam. Mensen als hij en Van Looveren, zeker als kamermusicus in begeleiding, behoren de internationale podia toe. Ik wens hen alle succes en een schitterende verdiende toekomst.

Info

www.hommages.be,
info@hommages.be,
wouter@hommages.be,
david@hommages.be.

Ludwig Van Mechelen 12.12.06